

Jehovah's Getuige

Elle Wiltjer was 26 jaar Jehovah's Getuige, waarvan 5 jaar als gemeente-opziener. "Ik heb in de 26 jaar dat ik een 'Getuige' was, niet vaak tegengas gehad van de huisbewoners. Doordat wij zo vaak kwamen, was men vaak geïrriteerd. Soms weten de 'Getuigen' MEER van de leerstellingen en opvattingen van de kerken en gemeenten dan de mensen zelf."

"De geestelijke ommekeer begon in het hoofd. Ik benaderde de leerstellingen verstandelijk. Maar ook vroeg ik God of zijn Heilige Geest mij zou willen leiden in alle waarheid. Aan de andere kant was er bij mij veel verdriet en tranen."

Henk Medema had een interview met Elle Wiltjer.

Elle Wiltjer werd in 1944 geboren te Winsum (Groningen). Na de lagere school, V.G.L.O. en de L.T.S. volgde hij bij de Jehovah's Getuigen de Koninkrijks-Bedienschool voor dienaren in de bediening (Diaken) en opzieners (ouderlingen); de Theocratische Bedieningsschool (opleiding tot spreken in het openbaar). Hij was vijf jaar gemeente-opziener (Voorganger). Hij is gehuwd, er zijn nog twee kinderen thuis. Zijn beroep is schoonmaker.

Hoe bent u met de Jehovah's Getuigen in aanraking

gekomen? Hoe kwam u ertoe zich bij hen aan te sluiten?

Op het eind van de oorlog kwamen mijn ouders in contact met de 'Getuigen'. Mijn moeder was vrijzinnig hervormd en mijn vader was gereformeerd. Na enige tijd werden mijn ouders gedoopt door onderdompeling. Vader kapte na enige tijd met het geloof, maar moeder ging ermee verder. Het werk van de 'Getuigen' was nog in opbouw. Moeder nam me heel sporadisch mee naar de vergaderingen, achter op de brommer. De vergaderingen die ik me kan herinneren, waren het 'Gedachtenisfeest' (de avondmaals viering op 14 Nisan van de Joodse kalender), een congres van een paar dagen in Amsterdam en bij het bezoek aan de gemeente van de Kring-Opziener. In 1956 verhuisden wij naar Vlissingen, waar een sterke gemeente was die mijn moeder aanmoediging gaf.

Vanaf die tijd ging ik geregeld naar de vergaderingen. Ik werd opgeleid in het huis-aan-huis werk door een broeder en ook door mijn moeder. Ik was pas twaalf jaar. Na verloop van tijd werd ik gedoopt en korte tijd later werd ook mijn vader weer actief, na grondige bijbelstudie. Hij liet zich opnieuw dopen

en werd zich bewust dat hij een hemelse roeping had, dat God hem had uitverkoren om als mede-koning/priester samen met Jezus Christus 1000 jaar te regeren over de mensheid, samen met de rest van de 144.000. (Bij de 'Getuigen' bestaat er een twee-klassen leer, namelijk 144.000 in de hemel en een onbekend aantal als onderdanen op aarde). Als 1 of beide ouders 'Getuige' is, gebeurt het vaak dat ook de kinderen die weg kiezen. Ik geloofde dat mijn ouders het ware geloof hadden en werd dus ook 'Getuige'.

Was u toen zelf al wedergeboren, kende u de Heer Jezus als uw Heiland?

Ik was niet wedergeboren, had er zelfs nog nooit van gehoord. Later werd het mij duidelijk gemaakt dat alleen de 144.000 'gezalften' wedergeboren waren en dat de rest van de 'Getuigen' wel in de positie moesten zijn om wedergeboren te kunnen worden, voor het geval er een lid afvallig zou worden. God zou dan iemand uitkiezen om de opengevallen plaats in te nemen. Ik geloofde dat dit ook was gebeurd in het geval van mijn vader, die plotseling, terwijl hij zichzelf daar helemaal niet goed genoeg voor voelde, door God was uitverkoren om lid te worden van de 144.000. Ik geloofde en aanvaardde wel dat Jezus voor mijn zonden was gestorven op Golgotha maar ik nam Jezus toen nog niet aan als MIJN Heer. Men moest lid zijn van 'het ware geloof' en ook de juiste uitleg van de Bijbel bezitten wat alleen maar mogelijk was als men één van de Jehovah's Getuigen was.

Het was zonder de organisatie van de 'Getuigen' niet mogelijk gered te worden. God had een 'getrouwe en beleidvolle slaaf' -klasse aangesteld die de 'Getuigen' het voedsel te rechter tijd verschaftte (Matth.24:45-47). Dit moest iemand geloven om bij God in de gunst te kunnen blijven. Dus Jehovah-God was Heer, Jezus was Heer EN de Slaaf-klasse MOEST je gehoorzamen.

Wederom geboren werd ik pas toen ik besepte dat ik Jezus moest aannemen, en mij bekeren van mijn weg bij de 'Getuigen'. Ik heb toen Hem gevraagd of ik ook een kind van God mocht worden. Ik heb gebeden om de Heilige Geest en dat Deze mij zou leiden in alle waarheid. En dat heb ik ervaren. Nu is Jezus mijn Enige Heer en Redder!

Denkt u dat er echte kinderen van God onder de Jehovah's Getuigen zijn?

De 'Getuigen' zeggen zelf dat slechts 144.000 mensen (Joden en Heidenen) echte kinderen van God zijn. Deze 144.000 zijn in de loop van krap 2000 jaar christendom door God uitgekozen om in de hemel met de Bruidegom Christus verenigd te worden. Alleen zij zijn zonen of kinderen Gods. De rest van de mensheid, voorzover ze zich op het eind van de 1000-jarige regering van Christus waardig getoond hebben eeuwig leven (GEEN onsterfelijk leven) te verkrijgen, worden de kleinkinderen van God genoemd, daar Christus hun eeuwige Vader is geworden (Jes.9:6) en daarmee God, de Vader van Jezus Christus, de Grootvader.

De 'Getuigen' nemen Christus wel aan als het 'ware licht' dat in de wereld kwam (Joh.1:9) maar zij geloven niet dat zij de macht hebben ontvangen Gods kinderen te worden zoals Johannes zegt in Joh.1:12. Ook in zijn eerste brief zegt de apostel Johannes, dat wie gelooft dat Jezus de Christus is, uit God geboren is (1 Joh.5:1), maar ook dit brengen de 'Getuigen' alleen van toepassing op de gezalfde klasse. Ook Joh.3:3,5, waar staat dat iemand uit water en Geest geboren moet worden, passen zij alleen op de gezalften toe.

De rest van de 'Getuigen' zijn geen door de Geest verwekte zonen of kinderen. Eigenlijk willen zij dat ook niet zo graag zijn, want dan moeten zij naar de hemel, en ze blijven liever op de aarde in een paradijs waar ze hun eigen huis mogen bouwen en helemaal voor zichzelf mogen zorgen onder de NIEUWE WETTEN die na Harmageddon, de eindstrijd van God tegen de goddelozen, worden bekend gemaakt door de regering van Christus via de aardse vorsten: de wolk van 'Getuigen' van Hebr.11, de Joodse profeten, en de huidige opzieners van de gemeenten van de Jehovah's Getuigen.

Of er nog echte kinderen van god onder de 'Getuigen' zijn, laat ik maar liever aan God over. Ik kan niet in het hart kijken. Wel geloof ik dat de 'Getuigen' een sekte vormen, daar zij naast God en Christus NOG IETS hebben, de organisatie, waar ze dicht bij moeten blijven voor de bescherming en redding. En naast God en Christus nog iemand plaatsen is (dacht ik) afgoderij.

Wat waren uw ervaringen in de tijd dat u bij de Jehovah's Getuigen hoorde?

Ik wist niet beter dan dat dit geloof alleen maar de waarheid was en nam daarmee alles aan wat er gedaan en gezegd werd voor zoete koek aan. De mensen op zich waren best aardig en vriendelijk. Ik heb ongeveer 6 maanden in de gevangenis gezeten voor dienstweigering. Toen ik buitengewoon dienstplichtig werd, terwijl ik nog in 'Bank en Bos' in Veenhuizen was, heb ik gratie gevraagd, zodat ik mijn straf niet verder hoefde uit te zitten.

Enige tijd daarna werd ik door het genootschap van Jehovah's Getuigen aan gesteld tot dienaar van de theocratische School (sprekers-school) en vrij snel daarop werd ik gemeente-opziener. Ook heb ik andere taken in de gemeente gehad, bijv. bijbelstudie-dienaar en gemeenteboek-studieleider, Wachttorenstudie-dienaar en compactibiliteits-dienaar, enz.

Ik heb eens samen met twee anderen iemand die terugging naar de Hervormde Kerk uitgesloten uit de gemeenschap. Dat heb ik echt als een verschrikking ervaren, ik heb er toen erg om gehuild, temeer omdat het iemand was die door mijn vader tot de 'Getuigen' was gebracht. Ik had ook sommigen tot de getuigen gebracht, en aan deze personen heb ik mijn verontschuldiging aangeboden voor het feit dat ik hen tot de getuigen had gebracht. Toen ik mij niet langer met de leer kon verenigen, heb ik hun mijn verontschuldiging aangeboden, maar zij bleven het fijn vinden een 'Getuige' te zijn en waren blij het ware geloof gevonden te hebben.

Het van-huis-tot-huis werk heb ik altijd wel leuk gevonden, al had ik er ook wel eens geen zin in en dan moest ik mezelf dwingen om te gaan, want als je niet gaat ben je geen voorbeeld voor de anderen. Aan de ene kant deed ik het uit liefde voor de medemens, aan de andere kant was het wel een moeten, anders was er geen redding voor je weggelegd. Op het eind zijn er twee ouderlingen bij ons geweest (Titus 3:10), waarvan de ene, die ook nog een gezalfde was, mij vertelde dat, als de beleidvolle slaaf zou zeggen dat hij zijn haar groen moest verven, hij gehoorzaam zou zijn en die raad zou opvolgen.

Ik heb echter wel liefde ondervonden bij de 'Getuigen', maar als je gaat twifelen aan de leer en aan de organisatie, dan wordt je met vreemde ogen bekeken en gaat men je uiteindelijk mijden, ook je familie. Er ontstaat een zeer gespannen verhouding die voor mij is uitgelopen op uitsluiting uit de gemeenschap van de 'Getuigen'. Ik wou zelf geen brief schrijven om de gemeenschap op te zeggen, jezelf terugtrekken, zoals de 'Getuigen' dat

noemen. Ik werd voor het 'gerechtelijk comite' geroepen door middel van een brief waar in stond dat ik dingen leerde die niet in overeenstemming waren met het geloof dat eens en voor altijd aan de heiligen werd overgeleverd (Judas 1:4). Er werden mij allerlei dingen gevraagd over mijn veranderde interpretatie van de Bijbel. Ik hield vast aan mijn interpretatie en werd daarom uitgesloten.

Mijn moeder, die toen nog 'Getuige' was, bleef echter steeds bij ons komen (mijn vader was al overleden voordat wij stopten met de 'Getuigen'). Daarop werd door de ouderlingen van haar gemeente gezegd dat wij slecht gezelschap ware, en dat het niet goed was om bij ons te zijn. Zij ging daar tegen in met het gevolg dat ook zij, na 39 jaar trouwe dienst, werd uitgesloten.

Onze verdere familie, die 'Getuigen' zijn, mijden ons als de pest. Wij zijn 'dood' voor hen, daar wij de organisatie niet meer erkennen als Gods enige ware organisatie die door de Heilige Geest wordt geleid. Aan de andere kant hebben wij toch ook nog contacten met inaktieve 'Getuigen', die nog niet uitgesloten zijn. Als die contacten ontdekt worden, worden ook deze mensen uitgesloten. Wat betreft de sfeer in de gemeenten: iedere gemeente is weer anders, alleen de leer is dezelfde.

Wat bracht u er toe te gaan twijfelen aan de juistheid van de weg die u was gegaan?

Dat was de uitleg van bepaalde bijbelgedeelten. Een daarvan is 1 Thess.4:13-18 waarvan vooral vers 16-17: 'en zij, die in Christus gestorven zijn, zullen het eerst opstaan; daarna zullen wij, levenden, die achterbleven, SAMEN MET HEN op de wolken weggevoerd worden, de Here tegemoet in de lucht'. Het gaat hier over de KOMST van de Heer (vers 15). Bij de getuigen-bijbel, de Nieuwe Wereld Vertaling, wordt hier het woord PAROUSIA hier vertaald met 'tegenwoordigheid'. Deze 'tegenwoordigheid' begon volgens de 'Getuigen' omstreeks 1 oktober 1914. Bij deze tegenwoordigheid zouden volgens Paulus de gestorvenen in Christus eerst opstaan. Dan zou dat volgens de conclusie op 1 oktober 1914 moeten zijn. Maar de 'Getuigen' zeggen dat de eerste opstanding in de lente van 1918 heeft plaatsgevonden. (de eerste opstanding is volgens de 'Getuigen' slechts van toepassing op de gezalfde 144.000). Het grootste deel van de gezalfden, dus de uitverkorenen vanaf 33 na Christus tot en met 1918 die dus gestorven waren, stond pas op in 1918. En de levenden, het overblijfsel van de 144.000, bleven gewoon op de aarde en werden niet veranderd. Dat gebeurt pas bij hun sterven. Zij gaan dus 'druppels-gewijs' naar de hemel. Dit alles klopt niet met de woorden van Paulus. Hij zei dat de levenden en de doden tegelijk zouden gaan. Dus hun hele theologie over dit punt klopt niet.

Ook de chronologie wat betreft de tijden der heidenen (Lukas 21:24) is onjuist, waarbij het principe 'een dag voor een jaar of een jaar voor een dag' (Num. 14:34, Ezech. 4:6) wordt genomen. Als men dat slechts voor één bijbelse periode doet, is men niet consequent. De 'twee-klassenleer' zette mij eveneens aan het denken en ik kwam tot de overtuiging dat er in deze tijd (de tijd van 33 na Christus tot heden) niet een hemelse EN een aardse hopp of verwachting is, of roeping, maar dat er voor alle christenen maar één roeping van God uitgaat tot de mensen om zich tot Hem te bekeren.

Als iemand bij de Jehovah's getuigen hoort, kan hij zich daarvan dan gemakkelijk losmaken? Of wordt het hem of haar moeilijk gemaakt?

Aan de ene kant gaat het makkelijk, aan de andere kant NIET. Men kan een kort briefje schrijven dat men zich terugtrekt van de leer en het geloof van de 'Getuigen'. Er wordt dan nog gevraagd naar het hoe en waarom, maar als men geen behoefte aan verder gesprekken heeft, wordt er een bekendmaking gedaan dat men zich vrijwillig uit de gemeente heeft teruggetrokken.

De 'Getuigen' bezien zo'n persoon dan echter als iemand die zijn positie als christen willens en wetens verloochent door de gemeente te verwerpen en te verklaren dat hij niet langer als één van de Jehovah's-Getuigen erkend wil worden of bekend wil staan. Voor de 'Getuigen' is zijn positie en zijn situatie heel anders dan die van een inactieve christen, d.w.z. iemand die gedurende 6 aaneengesloten maanden niet heeft gepredikt. Een briefje schrijven dat men stopt, betekend dat men het geloof heeft verloochend en Jehovah's aanbidding willens en wetens de rug heeft toegekeerd. Zo iemand is een afvallige geworden, die door iedereen gemeden moet worden en als een dode moet worden beschouwd. De lektuur die zo iemand verstuurt of de brieven die hij schrijft over geestelijke, bijbelse zaken, moeten worden behandeld alsaf het pornografische lektuur is en moeten ongelezen in het vuilnis worden gegooid. (Dit is letterlijk zo in de 'Wachttorenen' gezegd.). De gevolgen van het schrijven van een 'opzegbrief' zijn dus ernstig, daar alle 'Getuigen' en familieleden die 'Getuigen' zijn, je vanaf die tijd volledig mijden. Zonder opvang is dat heel moeilijk. Alleen het besef dat God je niet heeft verlaten, kan je dan helpen plus het besef dat je op de goede weg bent.

In het andere geval kan men langzaam stoppen met alle activiteiten. Ik ken verschillende mensen die het op zo'n manier doen, waardoor ze niet het probleem hebben dat de familie hen mijdt. Wel komt men dan te zitten met het feit dat men dat geregeld bezoek krijgt van de ouderlingen en/of andere zorgzame leden van de gemeente, die de inactieve persoon dan geestelijke hulp willen geven. In gesprekken kan dan het probleem ontstaan dat men zich in allerlei bochten moet wringen om het eigen geweten en overtuiging geen geweld aan te doen. Ziet men de leringen van het genootschap ook maar in een iets ander licht, en laat men dat doorschemeren om niet in conflict met het eigen geweten te komen, dan is er het gevaar dat men toch voor het 'Gerechtelijke Comité' (de kerkeraad of het kerkbestuur in de protestantse kerk) moet verschijnen om opheldering te geven over de afwijkende denkbeelden, met het gevolg van uitsluiting uit de gemeenschap, als men tenminste geen berouw heeft over de verkeerde denkbeelden. Hoe men het ook wendt of keert, men krijgt op de een of andere manier moeilijkheden als men zich wil losmaken.

Hoe hebt u de geestelijke ommekeer beleefd die toen volgde?

De geestelijke ommekeer begon in het hoofd. Ik benaderde de leerstellingen verstandelijk. Maar ook vroeg ik God of zijn Heilige Geest mij zou willen leiden in alle waarheid. Aan de andere kant was er bij mij veel verdriet en tranen. Eerst klamp je je nog vast aan dat wat volgens je inzicht juist is bij de 'Getuigen', want er is je 26 jaar lang verteld en geleerd dat de rest van de Christenheid is afgeweken van de ware leer. Dus waar moet je nu naar toe gaan voor de ware leerstellingen? Naar welke kerk of gemeente?

Langzamerhand kwam ik door de werking van Gods Woord en de Heilige Geest tot het besef dat het niet zozeer ging om de ware leerstellingen maar om de relatie met God en Christus. Ook besepte ik dat het niet mijn prestaties waren die mij zouden redden maar het Bloed van het Lam, Jezus Christus. Ik

heb toen bewust aan God en Jezus gevraagd in mijn leven te komen en dat ik een kind van God mocht zijn. Ook dat ik het zelf niet kon bereiken en dat Hij het moest overnemen. Dit alles heb ik ervaren als een ware bevrijding van slavernij aan mensen en hun overtuigingen en leerstellingen. Niet meer dat verkrampde streven naar goedkeuring door mensen, maar weten dat die met alles naar zijn Vader mag komen, die mag zeggen: 'Abba, Vader' in de werkelijke zin van het woord.

Bij de 'getuigen' mocht je ook wel met alles naar Jehovah God toegaan, maar je had toch altijd het gevoel dat je ook die organisatie moest gehoorzamen. Ik besef nu dat Rom.8:14-17 ook voor mij is en dat ik, doordat ik nu een kind van God ben, ook lijden moet ondergaan van de kant die eerst mijn broeders en zusters waren. Maar ik besef ook dat ik hen kan liefhebben met de liefde van de Heer en dat er een taak is voor mij om zowel 'getuigen' als 'ex-Getuigen' te helpen Jezus werkelijk als hun Heer en Redder aan te nemen en vrij te worden in Christus. (Gal.5:1,13-15)

Kent u velen die de Jehovah's Getuigen hebben verlaten?

Ik ken verschillende mensen die de 'Getuigen' hebbe verlaten, zowel in Nederland als daarbuiten. Zo heb ik contacten in Europa, de USA, Australië, Nieuw-Zeeland. In Nederland moeten, volgens de cijfers uit de jaarboeken van Jehovah's Getuigen, minstens 10.000 personen zijn die zijn gestopt met het predikings-werk van huis tot huis en die dus tot inactieve 'Getuigen' zijn. Vele anderen zijn uitgesloten voor het gebruik van tabak, immoraliteit en het oneens zijn met de uitleg van de Bijbel door het Wachttorengenootschap. Ook ken ik mensen die zelf de band verbroken hebben met de Jehovah's Getuigen.

Zijn die allemaal christenen geworden? Of zijn sommigen ook tot andere geloofsrichtingen bekeerd?

Ik ken iemand die helemaal is doorgedraaid wat het voorspellen van de eindtijd betreft en al wel 20 maal een datum heeft gesteld waarop Armageddon zou moeten komen. Deze man is geestelijk niet meer te bereiken. Ik ken mensen die eerst tot de Zevende Dags Adventisten zijn toegetreden; tot de Eben-Haezer gemeente (waar men een soort alverzoening aanhangt), en die nu Jezus hebben aanvaard in hun leven. Anderen hebben zich tot een nieuwe groep geformeerd, zowel in Engeland als in de USA. Weer anderen hebben eerst Jezus aangenomen, zijn wedergeboren en zijn daarna pas toegetreden tot een gemeente, bijvoorbeeld de Baptisten, Vergadering van Gelovigen, Gemeente van Christus, Pinkster/Volle Evangelie, Evangelisch, Mennonieten. Ander gaan naar bijeenkomsten van de Methodisten of hebben zelf alleen maar een bijbelstudiegroep met gelijkgestemden, waar echter ook andere gelovigen en zoekenden komen.

Is het niet moeilijk voor een ex-Jehovah's Getuige om op een andere manier de Bijbel te gaan lezen?

Ja, dat geloof ik wel. Vroeger droeg je geen verantwoording voor de interpretatie. Als je iets verkeerd bezag, was dat de verantwoording van 'de getrouwe en beleidvolle slaaf' klasse, waarvan de spreekbuis het besturende lichaam van Jehovah's Getuigen was. Zij waren alleen gezalfd met de Heilige Geest en konden de Bijbel uitleggen. Je las de Bijbel met een 'Wachttorenbil' op je neus. Daardoor was je gebonden. Als je anders dacht over een

onderwerp en je stelde daar een vraag over, dan aanvaardde je het antwoord als van God afkomstig en daarom veranderde je je eigen zienswijze weer, daar je anders 'onafhankelijk zou denken' en dat was fout.

Nu ik wedergeboren ben spreekt het Woord veel meer tot mij. Ik voel mij er veel meer bij betrokken. Wat vroeger niet op mij van toepassing was, dat raakte mij nu. Het is voor mij geschreven als een brief van mijn Vader. Ik ken ex-Getuigen die nog steeds lezen en geloven in de trant van de 'Getuigen'. Anderen kunnen de vrijheid niet aan, en vinden anderen die hun interpretatie niet delen maar zielig; ze kijken je meewarig aan. Velen bouwen hun eigen theorieën op.

Met welke andere problemen krijgen ex-Jehovah's Getuigen te maken?

Nu men niet meer onder strenge regels staat, kan men de vrijheid niet aan. De balans schiet door naar het andere uiterste. Zo is er in de USA een groep 'Getuigen' die een homogroep hebben opgericht voor degenen die om deze reden door de 'Getuigen' werden uitgesloten. Anderen krijgen problemen in het gezin omdat de partner 'Getuige' blijft. Er komen spanningen met als gevolg soms echtscheidingen. Er zijn er die denken dat ze er helemaal alleen voor staan en dat wat zij meemaken uniek is, dat zij alleen dit meemaken, waardoor er ook weer problemen ontstaan. Sommige 'ex-Getuigen' worden alcoholist en raken aan de drugs verslaafd, want er is niemand meer die op hen let, terwijl dat vroeger wel het geval was en ze tot de orde werden geroepen.

Voor de 'ex-Getuigen' die het geloof in God behouden, rijst vaak de vraag: 'naar welke kerk zullen wij gaan?' Men is vaak heel kritisch omdat men steeds in het stramien heeft geleefd dat het voor de redding nodig was juiste, ware leerstellingen te hebben. Men weet gewoon dat er ook in de kerken en gemeente heidense feesten zijn, die zijn verchristelijkt in de vroegere kerk. Men wil daar niet aan meedoen, want dan had men net zo goed bij de 'Getuigen' kunnen blijven, omdat die ook vele onjuiste leerstellingen hebben. dat is dan een dilemma.

De moeilijkheid zit ook in de gretigheid waarmee sommige gemeentes hen lid willen maken van een instituut. De 'ex-Getuige' gelooft dat iemand door zijn wedergeboorte lid is geworden van het Lichaam van Christus en het dus niet nodig is om lid te worden van een groep mensen die zichzelf een bepaalde naam hebben gegeven en zich als kerk-genootschap hebben laten inschrijven bij de overheid. De ene wedergeboren christen mag niets doen in de gemeente van weer een andere wedergeboren christen. De gaven die God gegeven heeft zijn toch tot opbouw van het gehele lichaam en mogen als zodanig dan toch in het hele lichaam worden gebruikt? Zo denken sommige 'ex-Getuigen'. En dit geeft problemen en verdriet. Men is uit een verkeerde leer gestapt en vindt daarna geen andere 'volmaakte gemeente', die de leemte opvult, maar allemaal hokjes en verschillende opvattingen.

Een ander probleem is dat men vaak niet begrepen wordt door de voorgangers van de gemeente waar men komt. Er worden dan wel dingen gezegd die herinneren aan de dwang van het moeten bezitten van de juiste leerstellingen. Je moet dit of dat geloven, anders komt het niet goed met je. Van bijzaken die niet nodig zijn voor het heil worden dan hoofdzaken gemaakt die nodig zouden zijn voor de redding. Zo wordt men een speelbal van mensen die WEL zeggen de waarheid te bezitten.

Wat kunnen christenen betekenen voor Jehovah's Getuigen die bij hen aan de deur komen? Discussie help meestal niet, en tot een echt gesprek zijn ze doorgaans niet bereid. Wat moet dan de houding zijn?

Ik heb in de 26 jaar dat ik een 'Getuige' was, niet vaak tegengas gehad van de huisbewoners. Doordat wij zo vaak kwamen, was men vaak geïrriteerd. Soms weten de 'Getuigen' MEER van de leerstellingen en opvattingen van de kerken en gemeenten dan de mensen zelf. Dit zou eigenlijk andersom moeten zijn. Er zouden in elke christelijke gemeente een of twee mensen moeten zijn die zeer veel zouden moeten weten van en over de 'Getuigen'! Christenen kunnen alleen maar iets voor de getuigen betekenen als zij zelf goed onderlegd zijn in de Schrift. Daarom zou het goed zijn dat er op de Bijbelscholen meer aandacht geschonken zou worden aan deze sekten, maar ook zeker in de gemeenten.

Als er 'Getuigen' aan de deur komen, zou de christen naar iemand in de gemeente toe moeten kunnen gaan om met deze 'Getuige' verder te spreken zodat ook hij het ware Evangelie hoort. Er moet veel meer tegengas worden gegeven aan de 'Getuigen'. Er moet worden geappelleerd aan hun eerlijkheid en oprechtheid, zodat zij niet meer onder de bewijslast uit kunnen. Maar daarvoor is weer kennis van zaken nodig!

Er wordt zoveel gedaan voor alcohol- en drugsverslaafden, voor jongeren die opgevangen moeten worden, enz., enz. Maar de 'Getuigen' zijn ook een soort verslaafden! Zij zijn geen getuige van of voor Jehovah of Jahweh, maar 'Getuigen' van de bijbel-interpretatie van enige oude heren die het voor het zeggen hebben in het Wachttorens Genootschap! Zij zijn de slaven van de mening van een paar mensen. Dwing ze tot een gesprek zoals u ze tot een gesprek willen dwingen. En u moet de gespreksleider zijn! Zij komen bij U AAN DE DEUR, u niet bij hen. Maar doe het in liefde en wijsheid, want Christus is ook voor hen gestorven! Zij dagen u uit uw religie te onderzoeken, uw leerstellingen te testen, en te toetsen aan de Bijbel. Eis dat ook van hen! En help hen erbij. Maar benadrukt moet worden dat een grondige bijbelkennis, en natuurlijk een groot geloof, nodig is om u met hen te kunnen meten; anders is het een gevaarlijke onderneming.

Nodig hen binnen en toon hen de liefde van Christus. Zij gaan er zo prat op dat zij alleen maar zoveel liefde hebben voor hun medemens dat zij hun tijd opofferen voor u, om u te redden. Misschien is het nodig om een 'speciale bediening voor Jehovah's Getuigen' op te richten in iedere gemeente, zodat er werkelijk goed werk kan worden verricht onder de mensen. Zij zijn het waard. De 'Getuigen' streven ernaar om ieder mens te spreken te krijgen. Laat de gemeente ernaar streven iedere Jehovah's Getuige vaker dan 1 maal te spreken te krijgen. Komen ze aan de deur, vraag dan hun naam en adres en telefoonnummer. en zeg hen dat u hen wilt bezoeken. Drijf hen liefdevol in de hoek, dat is ook hun doel met u. Zij willen u tot volgeling maken - maakt u hen tot volgeling van Christus, doe daar moeite voor.

Laat de 'Getuigen' in Nederland maar weten dat u iets met hen van plan bent, ja, dat Jezus iets met hen van plan is! Christenen die van wanten weten kunnen dus heel veel voor de 'Getuigen' betekenen. Dwing hen tot een van hart tot hart gesprek door uw liefde te tonen aan hen, ja, de liefde van Jezus, zodat zij, als het toch geen resultaat meer heeft, niet meer bij u aan de deur durven komen omdat ze dan weten dat u uw mannetje staat in de dienst van onze Here Jezus Christus.

Interviewer: *Henk Medema*

Redactie van Keerpunt: Er zijn in de maatschappij verschillende benamingen in omloop: Jehova getuigen, Jehova's, Jehova (als naam voor een getuige), Jehova's getuigen. De juiste benaming is Jehovah's Getuigen.

Wilt u naar aanleiding van dit verhaal reageren naar Keerpunt of wilt u weten hoe ook u kunt veranderen? Stuur een e-mail naar Keerpunt:

info@keerpunt.net

U kunt een e-mail naar de persoon uit het verhaal sturen. Vermeld dan als onderwerp 'Reactie op je verhaal op Keerpunt' en gebruik het volgende e-mailadres:

e w i l t j e r @ h o m e . n l

Elle Wiltjer kunt u ook vinden in een forum (discussiegroep) voor Jehovah's Getuigen, ex-Getuigen en geïnteresseerden:

forum met Elle Wiltjer

Tip **deze pagina** aan een vriend(in)

Home

Verhalen van mensen die veranderden